

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. prosince 2021 v Praze odvolání obžalovaného **M. K.**, narozeného xxx v xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 10. srpna 2021, č.j. 29 T 46/2019 – 1781, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl M. K. uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, dílem dokonaného a dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve formě účastenství podle ustanovení § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že *umožnil a usnadnil již odsouzenému A. F., nar. xxx, jednatelem společnosti Axx Pxx Gxx s.r.o. v likvidaci, IČ xxx, spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku tím, že pro již odsouzené P. K. a A. F., ve prospěch společnosti Axx Pxx Gxx s.r.o., v likvidaci, vystavoval fiktivní doklady s nepravdivými údaji, majícími prokázat dodání zboží do jiného členského státu a přepravní listy k potvrzení provedení dopravy do jiného členského státu EU, ačkoli věděl, že zboží bylo ve skutečnosti vyloženo na území České republiky, když*

již odsouzený A. F., jako jednatel společnosti Axx Pxx Gxx s.r.o. v likvidaci, IČ xxx, se sídlem Xxx, Xxx, Xxx, uplatnil v příznácních k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2014 až únor 2015 u Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5, odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu z fiktivních přijatých plnění od společnosti Mxx Ixx s.r.o., IČ: xxx, ačkoli věděl, že toto zboží nebylo od této společnosti pořízeno a pochází od výrobců v České republice a Maďarsku neregistrovaných u správce daně, a za toto zboží nebyla těmito výrobci, ani společností Mxx Ixx s.r.o. deklarována ani ubražena daň z přidané hodnoty na výstupu a následně u části takto pořízeného zboží vykazoval jeho dodání do členských států Evropské unie, tedy jako dodání osvobozené od daně z přidané hodnoty, ačkoli věděl, že toto zboží nebylo přepraveno či odesláno do jiného členského státu Evropské unie a bylo naopak dodáno na území České republiky,

již odsouzený P. K. umožnil a usnadnil již odsouzenému A. F., nar. xxx, jednatelem společnosti Axx Pxx Gxx s.r.o. v likvidaci, IČ xxx, spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. a), c) trestního zákoníku tím, že zajišťoval přepravu, nakládku, vykládku, uskladnění a platbu za zboží a dále ke zboží dodanému v tuzemsku zajišťoval doklady s nepravdivými údaji prokazujícími dodání tohoto zboží do jiného členského státu, čímž umožnil a usnadnil pořízování zboží o němž věděl, že pochází od výrobců v České republice a Maďarsku neregistrovaných u správce daně, a že za toto zboží nebyla těmito výrobci, ani společností Mxx Ixx s.r.o., IČ: xxx, deklarována ani ubražena daň z přidané hodnoty na výstupu, a opatroval fiktivní doklady, které měly prokazovat nárok Axx Pxx Gxx s.r.o. v likvidaci na osvobození od daně z přidané hodnoty,

a tedy již odsouzený A., F., jako jednatel společnosti Axx Pxx Gxx s.r.o. v likvidaci, IČ xxx, za pomoci již odsouzeného P. K. a M. K., za společnost Axx Pxx Gxx s.r.o. v likvidaci, IČ xxx,

1) v příznácní k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2014, podaném Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5, ze dne 23. 12. 2014, neoprávněně a vědomě, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, uplatnil nárok na odpočet DPH na vstupu, na základě fiktivních přijatých faktur od dodavatele Mxx Ixx s.r.o., IČ: xxx, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Dörflová.

- a) č. 140100045, INTZ 141100082, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 3. 11. 2014, se základem daně 390.080,- Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 81.916,80 Kč.
- b) č. 140100046, INTZ 141100085, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 7. 11. 2014, se základem daně 545.424,- Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 114.539,04 Kč.
- c) č. 140100047, INTZ 141100087, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 13. 11. 2014, se základem daně 124.960,36 Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 26.241,67 Kč.
- d) č. 140100050, INTZ 141100091, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 25. 11. 2014, se základem daně 643.632,- Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 135.162,72 Kč.

a dále nepravdivě deklaroval dodání zboží do jiného členského státu EU v režimu osvobození zboží od daně dle ustanovení § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ačkoli věděl, že toto zboží bylo dodáno v tuzemsku bez nároku na osvobození od daně z přidané hodnoty a to na základě faktur:

- a) č. INTV 9920140041, s uvedením fiktivního odběratele společnosti KXX, DIČ: Dxxx, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 3. 11. 2014, základem daně 435.155,90 Kč, a daní z přidané hodnoty ve výši 91.382,- Kč, přičemž toto zboží bylo ve skutečnosti dodáno společnosti Mxx Lxx s.r.o. xxx,
- b) č. INTV 9920140053, s uvedením fiktivního odběratele společnosti KXX, DIČ: Dxxx, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 27. 11. 2014, základem daně 688.814,28 Kč, a daní z přidané hodnoty ve výši 144.651,- Kč, přičemž toto zboží bylo ve skutečnosti dodáno odběratelům v Praze označeným jako S. a D.,

2) v příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2014, podaném Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územnímu pracovišti pro Prahu 5, dne 27. 1. 2015, neoprávněně a vědomě, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, uplatnil nárok na odpočet DPH na vstupu, na základě fiktivních přijatých faktur od dodavatele Mxx Lxx s.r.o., IČ: xxx, a to

- č. 140100052, INTZ 141100098, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 1. 12. 2014, se základem daně 154.484,- Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 32.441,64 Kč,
- č. 140100053, INTZ 141100099, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 3.12. 2014, se základem daně 607.600,- Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 127.596,00 Kč,
- č. 140100057, INTZ 141100105, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 18.12.2014, se základem daně 110.376,- Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 23.178,96 Kč,

a dále nepravdivě deklaroval dodání zboží do jiného členského státu EU v režimu osvobození zboží od daně podle § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ačkoli věděl, že toto zboží bylo dodáno v tuzemsku bez nároku na osvobození od daně z přidané hodnoty, a to konkrétně na základě faktur:

- č. INTV 9920140057, s uvedením fiktivního odběratele KXX, DIČ: Dxxx, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 4. 12. 2014, základ daně 148.043,20 Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 31.089,07 Kč, přičemž toto zboží bylo dodáno v Praze, odběratelé označeni jako D. a S.,
- č. INTV 9920140064, s uvedením fiktivního odběratele KXX, DIČ: Dxxx, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 21. 12. 2014, základ daně 114.906,33 Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 24.130,33 Kč, přičemž toto zboží bylo dodáno blíže neztožněnému subjektu xxx,

3) v příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2015, podaném Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, Územnímu pracovišti pro Prahu 5, dne 24. 2. 2015, neoprávněně a vědomě, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, uplatnil nárok na odpočet DPH na vstupu, a to konkrétně na základě fiktivních přijatých faktur od dodavatele Mxx Lxx s.r.o., IČ: xxx, a to

- č. 150100003, INTZ 151100001, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 15.01.2015, se základem daně 640.512,- Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 134.507,52 Kč,
- část faktury č. 150100005, INTZ 151100003, s datem uskutečnění zdanitelného plnění 26. 01. 2015, se základem daně 581.832,- Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 122.184,72 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Dörflová.

4) V příznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2015, podaném Finančnímu úřadu pro hl.m. Prahu, Územnímu pracovišti pro Prahu 5, dne 25. 3. 2015, neoprávněně a vědomě, v rozporu s ustanovením § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, uplatnil nárok na odpočet DPH na vstupu, a to konkrétně na základě fiktivních přijatých faktur od dodavatele Mxx Ixx s.r.o., IČ: xxxx, a to

- část faktury č. 151100007, INTZ 150100007, s datem uskutečněního zdanitelného plnění 04. 02. 2015, se základem daně 1.625.692,32 Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 341.395,39 Kč,

a dále nepravdivě deklaroval dodání zboží do jiného členského státu EU v režimu osvobození zboží od daně podle § 64 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ačkoli věděl, že toto zboží bylo dodáno v tuzemsku bez nároku na osvobození od daně z přidané hodnoty, a to konkrétně na základě faktur:

- č. INTV 9920140073, s uvedením fiktivního odběratele KXX, DIČ: Dxxx, s datem uskutečněního zdanitelného plnění 20. 2. 2015, základ daně 621.040,90 Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 130.418,59 Kč, přičemž toto zboží bylo dodáno blíže neztožněnému subjektu v Ostravě, se započtením dobropisu č. 150400001, vystaveného odběratelem KXX, DIČ: Dxxx, s datem uskutečněního zdanitelného plnění 3. 3. 2015, základ daně -445.480,56 Kč a daní z přidané hodnoty ve výši -93.550,92 Kč,
- č. INTV 9920140075, s uvedením fiktivního odběratele KXX, DIČ: Dxxx, s datem uskutečněního zdanitelného plnění 23. 2. 2015, základ daně 184.707,05 Kč a daní z přidané hodnoty ve výši 38.788,48 Kč, přičemž toto zboží bylo dodáno v Praze, odběratel označen jako D. a S.,

a tímto jednáním se jednake pokusili za společnost Axx Pxx Gxx s.r.o. v likvidaci vylákat neoprávněnou výbodu na dani z přidané hodnoty v celkové výši 1.305.754 Kč, když požadovaný odpočet DPH nakonec správce daně společnosti nevyplatil a dále za společnost Axx Pxx Gxx s.r.o. v likvidaci zkrátili daň z přidané hodnoty o částku 200.319 Kč, to vše ke škodě České republiky zastoupené správcem daně Finančním úřadem pro hl.m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5.

2. Za toto jednání byl obžalovanému uložen podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 2 roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání 4 roků. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen peněžitý trest ve výměře 90.000 Kč, vyměřeného jako 400 denních sazeb, přičemž jedna denní sazba činí 225 Kč.
3. Proti tomuto rozsudku, podal obžalovaný včasné odvolání, které směřoval jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu. Namítá, že se Obvodní soud pro Prahu 5 náležitě nelyžoval s obhajobou a závažnou procesní vadou. Obžaloba, která byla při hlavní líčení dne 10. 12. 2020 přednesena, byla odlišná od té, která mu byla doručena. V obžalobě pak absentuje označení dokladů, které měl fiktivně vystavovat, faktury uvedené v obžalobě nemají s jeho osobou nic společného, když tyto nevystavoval. Ve snaze nahradit činnost státního zástupce, pak soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí 10 faktur a CMR listů, které považuje za fiktivní, již však tyto skutečnosti nepromítl do výrokové části rozsudku. I pokud by tedy připustil, že těchto 10 faktur je fiktivních, tak na základě těchto nemohlo dojít k vydání 16 zcela jiných faktur, které jsou uvedeny ve výroku napadeného rozsudku. Soud zcela dezinterpretoval jeho vyjádření, když nikdy neprohlásil, že některé z jeho faktur jsou uvedeny v obžalobě, naopak tyto faktury nevystavoval a nemá s nimi nic společného. Obvodní soud zcela rezignoval na hodnocení důkazů svědčící v jeho prospěch a již vůbec nemá nahrazovat činnost státního zástupce. Upozorňuje zejména na výpověď svědka K., který výslovně uvedl, že mu žádné doklady s fiktivními doklady nedal a svědka F., který uvedl, že neví, kdo falešné doklady vystavoval. Soud tyto výpovědi zcela bagatelizoval. Dále upozorňuje na zásadu in dubio pro reo s odkazem na judikaturu Ústavního soudu. V dané věci shledává dvě možné verze případu. Tu, že čin spáchal, a druhou, že čin nespáchal, když nebylo prokázáno, že vystavoval fiktivní doklady s nepravdivými údaji, pročž tato verze se jeví jako pravděpodobnější. Navrhl, aby Městský soud

v Praze napadený rozsudek zrušil a změnil výrok o vině tak, že se zprošťuje obžaloby, případně věc vrátil Obvodnímu soudu pro Prahu 5.

4. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonost a odůvodněnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu v řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a seznal odvolání obžalovaného nedůvodným.
5. Veřejné zasedání bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného. První termín veřejného zasedání byl stanoven na 29. 11. 2021, který by k žádosti odsouzeného změněn na 14. 12. 2021, když odsouzený doložil lékařskou zprávu ze dne 19. 11. 2021 o jeho dočasné pracovní neschopnosti a nařízené izolaci do 4. 12. 2021 z důvodu pozitivního testu na Covid-19. Obžalovaný byl o odročení a novém termínu konání veřejného zasedání řádně a včas vyrozuměn, když již prvotní vyrozumění mu bylo doručeno dne 22. 11. 2021. Pro úplnost lze zmínit, že pětidenní lhůta k přípravě na veřejné zasedání stanovená v § 233 odst. 2 tr. řádu pro doručování vyrozumění o tomto zasedání se nevztahuje na jejich přípravu k odročnému veřejnému zasedání (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 8. 2001, sp. zn. 11 Tz 179/2001). Obžalovaný se žádostí doručenou odvolacímu soudu dne 10. 12. 2021 opětovně domáhal jeho odročení, a to z důvodů trvající pracovní neschopnosti, bez toho aby tvrzené jakkoliv doložil.
6. Odvolací soud tak seznal, že omluva obžalovaného nesplňuje předpoklad jejího řádného provedení, a byť obžalovaný vyjádřil zájem se zasedání zúčastnit, tak namítané důvody, nemohly být posouzeny jako takové, které by mu objektivně v účasti u veřejného zasedání bránily (srov. NS 26/2004-T 621., ÚS 37/2006-n. a ÚS 156/2009-n.).
7. Zatímco v hlavním líčení je přítomnost obviněného pravidlem, když je lze provést v nepřítomnosti obviněného jen výjimečně, zákonné podmínky pro konání veřejného zasedání v nepřítomnosti obviněného tak přísně vymezeny nejsou. Dle § 238 odst. 1 tr. řádu se na *veřejnost, řízení, počátek a odročení veřejného zasedání* užíje přiměřeně ustanovení o hlavním líčení, nikoliv tedy i na přítomnost osob při veřejném zasedání. Naopak, zákonná úprava veřejného zasedání včetně toho o odvolání má zvláštní ustanovení o přítomnosti osob včetně obžalovaného v § 234 tr. řádu ve spojení s § 263 odst. 4 tr. řádu, ze kterých vyplývá, že pokud je obžalovaný ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody lze veřejné zasedání konat v nepřítomnosti obžalovaného pouze v případě, že výslovně prohlásí, že se účasti na veřejném zasedání vzdává. Obžalovaný v této věci, byl pak o veřejném zasedání toliko vyrozuměn, nikoliv předvolán, když odvolací soud nepovažoval jeho účast za nezbytnou. Žádná z okolností předvídaných zákonem tak v dané věci nenastala. Zbývalo tak posoudit, zda konání veřejného zasedání nebude v rozporu s právy obžalovaného ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, když má právo se veřejného zasedání zúčastnit, v takovém případě je ovšem nutné, aby svou neúčast u již nařízeného veřejného zasedání včas a řádně omluvil *takovými důvody, které lze akceptovat a které obžalovanému objektivně brání zúčastnit se veřejného zasedání*, což jak výše uvedeno, v dané věci nenastalo. Odvolací soud tak neshledal ve věci žádné okolnosti, které by při zachování práv obžalovaného bránily konání veřejného zasedání.
8. V přípravném řízení, ani v řízení před soudem odvolací soud nezjistil žádnou podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Právo obžalovaného na obhajobu bylo zcela zachováno.
9. K námitce obžalovaného soud porovnal zvukový význam z hlavního líčení ze dne 10. 12. 2020 se zněním obžaloby, která byla doručena soudu, a shledal, že námitka není opodstatněná. Státní zástupkyně přednesla obžalobu v doslovném znění s obžalobou založenou ve spise, a to včetně všech jednotlivostí. Daná námitka je tak zcela obsolentní.
10. Pokud jde o skutková zjištění soudu prvního stupně, jsou naprosto správná a úplná. Plně odpovídají výsledkům provedeního dokazování. Soud prvního stupně provedl všechny potřebné a dostupné důkazy v souladu s § 2 odst. 5 tr. řádu a ty pak hodnotil tak, jak mu ukládá

§ 2 odst. 6 tr. řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech. V tomto směru je nutné upozornit, že proces hodnocení důkazů je doménou soudu prvního stupně, nikoli věci vlastní hodnotící úvahy soudu odvolacího, ostatně když samotné důkazy jsou prováděny před soudem prvního stupně, který tedy i bezprostředně vnímá jednotlivé výpovědi. Odvolací soud do tohoto procesu může vstupovat pouze ojediněle, a to v případech, kdy ve věci provedené důkazy soudem prvního stupně nejsou hodnoceny v souladu s tr. řádem.

11. Soud prvního stupně jednotlivé úvahy a hodnocení důkazů, zejména těch listinných, a to CMR listů a faktur specifikovaných v bodě 11 napadeného rozsudku, odposlechy telekomunikačního provozu, jakož i výpověď obžalovaného a svědků F., K. a M. promítl do písemného odůvodnění napadeného rozsudku. Způsob hodnocení důkazů není v rozporu s obecnou logikou. V hodnocení důkazů provedeném soudem prvního stupně nebyla v projednávané věci uplatňována libovůle a důkazy nebyly ani nijak překrucovány. Odvolací soud tak neshledal žádné výhrady, na základě kterých by mohl a měl vstoupit do závěru soudu prvního stupně, když odůvodnění napadeného rozsudku je přesvědčivé, a proto na něj i v podrobnostech odvolací soud odkazuje, jelikož by toliko opakoval závěry soudu prvního stupně.
12. Mimo vyjma výše uvedenou procení námitku, pak stěžejní výtkou obžalovaného byl nepřiléhavý popis skutku ve vztahu k odůvodnění napadeného rozsudku. V tomto směru musel odvolací soud dát obhajobě částečně za pravdu, když popis skutku v napadeném rozsudku je do jisté míry zmatečný a nepřesný. Ostatně jak patrně, tak popis skutku byl soudem prvního stupně zcela nekriticky doslovně převzat z obžaloby.
13. V tomto ohledu odvolací soud zvažoval, zda z popisu skutku tak, jak je ve výrokové části napadeného rozsudku vyjádřený, dostatečným způsobem vyplývá jednání obžalovaného, které je mu kladeno za vinu, a jeho následek včetně příčinné souvislosti mezi těmito znaky objektivní stránky skutkové podstaty přečinu zpronevěry. Odvolací soud uzavřel, že v tomto směru může napadený výrok obstát. Pokud by sám odvolací soud přeformuloval popis skutku s tím, že by do něj promítl faktury, které obžalovaný vystavoval, a které jsou specifikovány v bodě 11 odůvodnění napadeného rozsudku, tak má za to, že by se pohyboval na samé hranici své pravomoci, když by si tímto osoboval práva příslušící soudu prvního stupně. Zbývalo by tak napadený rozsudek zrušit a věc vrátit k novému rozhodnutí, toliko s pokynem precizovat popis skutku. Ve věci totiž bylo postaveno na jisto, že obžalovaný svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu zpronevěry, kdy si byl vědom, že přeprava, kterou pro společnost Axx Pxx Gxx s.r.o. potažmo pro F. a K. zajišťoval, neprobíhala přes jiné členské státy, ač tak bylo tvrzeno, a za tím účelem obžalovaný vystavoval fiktivní faktury a mezinárodní nákladní listy s nepravdivě uvedenými místy vykládky či nakládky. Uvedené je patrné jednak ze samotných dokladů, a jednak z odposlechu mezi obžalovaným a svědkem K.. Zrušením napadeného rozsudku by tak došlo toliko k prodloužení celého řízení, jehož výsledkem by nemohlo dojít ke změně závěru o vině obžalovaného ani k jejímu zmírnění, ale toliko a pouze k případné precizaci popisu skutku, nikoliv skutku jako takového. Při zvážení těchto skutečností odvolací soud, maje v úvahu zásadu hospodárnosti, uzavřel, že napadený rozsudek splňuje náležitosti kladené na něj trestním řádem a je z něho zřejmé, za jaký skutek byl obžalovaný uznán vinným.
14. Z podnětu podaného odvolání odvolací soud přezkoumal i výrok o trestu. Obžalovaný byl ohrožen uložením trestu odnětí svobody v rámci zákonné trestní sazby od 2 do 8 let. Obžalovanému byl tak uložen trest odnětí svobody na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, jehož výkon byl nadto podmíněně odložen na čtyřletou zkušební dobu.
15. Takový trest se odvolacímu soudu jeví jako přiměřený a spíše mírný, jehož hlavním účelem bude obžalovaného přimět, aby se další trestné činnosti již nedopouštěl a žil řádným životem. Ve vyměřeném trestu se odráží jednak bezúhonnost obžalovaného, když k záznamům v opise rejstříku trestů již nelze přihlížet, a jednak míra participace obžalovaného na jednání hlavního pachatele, když se trestné činnosti dopustil jako účastník ve formě pomoci. Poměrně delší

zkušební doba pak adekvátně vyrovnává výměru samotného trestu. Správný a přiměřený je i uložený peněžitý trest, když motivem trestné činnosti obžalovaného byla ziskuchtivost. Uložení tohoto trestu je tak zcela důvodné, taktéž jeho výměra je přiměřená vzhledem k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného, jakož i k výši finančních výhod, ke kterým jednání obžalovaného směřovalo. Uložený trest tak ve své celistvosti nelze vnímat jako trest nepřiměřeně přísný, což by byl jediný důvod, pro který by mohl odvolací soud do výroku o trestu zasáhnout.

16. Napadené výroky napadeného rozsudku tedy byly odvolacím soudem shledány správnými, tudíž dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je nedůvodné, a proto jej podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr.řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 14. prosince 2021

JUDr. Libor Vávra, v.r.
předseda senátu